

[Dahlgaard.]

søg paa at sidestille den Importafgift, Socialdemokratiet har foreslaaet, med den Afgiftspaalæggelse, her er Tale om, maa jeg maaske spørge ham direkte: Vil han virkelig fastholde, at de to Ting principielt kan sammenlignes: en Importafgift paa indførte Varer, hvor der ikke er Tale om at paalægge en lignende Afgift paa indenlandske Varer, og en Afgift, som paalægges baade indførte og her i Landet producerede Varer?

Borghjerg: Jeg har netop hævdet, at der er Forskel paa Beskyttelsestold og Finanstold. Det ene er Finanstold, det andet er Beskyttelsestold, men begge Dele er Told, det er det, jeg har hævdet her . . . (Afbrydelse af *Fraenkel*). Er Finanstold ikke Told? (*Fraenkel*: Jo, men Beskyttelsestold er slet ikke Told, det er Ulykken). Det ærede Medlem Hr. Fraenkel gaar endnu videre; han siger, at Beskyttelsestold er slet ikke Told. (*Fraenkel*: Nej!). Den eneste Told er altsaa netop den, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard er Forsvarer af. Det er den virkelige Told. Det er den, vi under alle Omstændigheder er sikker paa kommer til at tynges Forbruget og Forbrugerne. Derimod kan der være Tvivl om, at Beskyttelsestolden i visse Tilfælde har denne samme Virkning, og saa er der jo ikke noget slemt deri.

Til sidst vil jeg svare det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at jeg fuldkommen koldblodig og med den allerbedste Samvittighed vil sammenligne den Importregulering, som det radikale Venstre var saa ivrig Tilhænger af, med det principielle i det Forslag, der nu foreligger fra socialdemokratisk Side. Importreguleringen blev ikke uden Ret fra mange Sider stemplet som den krasseste Form for Beskyttelsestold, der tænkes kunde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges enstemmigt med 77 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 2 ansaas for

vedtaget efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 1.

§ 1, saaledes ændret, og § 2

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at Lovforslaget vil komme til tredie Behandling i et senere Møde i Dag.

Jeg skal lade den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag udgaa.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Forordning af 5. Marts 1845 om Grundafstaaelser m. v. til Jernbaneanlæg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2405; Fremsettelsen findes i Tidende Sp. 1100).

Sagen sattes til Forhandling.

Vadgaard: Det foreliggende Lovforslag kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til Vedtagelse her i Tinget. Lovforslaget blev enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting i sidste Samling, men paa saa sent et Tidspunkt, at det ikke naaede at komme til Behandling her i Tinget, hvorfor det nu af den højtærede Minister for offentlige Arbejder er fremsat enslydende med det af det høje Landsting i sidste Samling vedtagne Lovforslag.

Lovforslaget indeholder to Paragraffer. I § 1 findes følgende Bestemmelse: „De til at deltage i Kommissionens Forhandlinger i Henhold til Forordningens § 5 for hver Kommune udmeldte 2 Mænd skal være berettigede til at erholde deres afvigende Mening om de af Kommissionen behandlede Forhold tilført Kommissionens Forhandlingsprotokol. Til Medlemmer af samt kommunedelegerede til Kommissionen kan ikke vælges Personer, hvis Ejendomme berøres af Ekspropriationen til vedkommende Anlæg, som er Bevillingshaver, eller som er beslægtet eller besvogret saa nær som Søskendebarn med paagældende Lodsejere.“ § 2 bestemmer, at „saafremt mindelig Overenskomst ikke opnaas ved den i Forordningens § 9 omhandlede Ekspropriationsforretning eller en Grundejer udebliver, vil Kommissionen inden 3 Uger fra Forretningens Afholdelse have at tilstille Parterne en Udskrift af den autoriserede Protokol indeholdende det ved For-